

KUKÁTKO

Hanácký divadelní maj' 1999

Goethovy písně

Příznivcům

*Mlčet básníkům nedávno,
rádi, když je schvalováno.
Nic bez důtek, bez pochval!
Zpověď v próze nekonáme,
leč pod růží vše vyznáme,
když ráj Mus nás v střed pojal.*

*Co jsem bloudil, oč se snažil,
co jsem žil a čím se blažil,
v kytici tu vám se dá:
stáří a to mládí čilé,
postesky a cnosti milé
dobře v zpěvech vypadá.*

Hodnocení včerejšího představení

Album A.P.Čechova

Divadelní soubor Zmatkaři z Dobronína začíná patřit mezi kolektivy, kterým nestačí "jen nastudovat" nějaké představení, ale který si klade náročnější úkoly, volí cesty nevyšlapané i za cenu toho, že výsledek vždycky nebude na sto procent. Za tímto přístupem k divadelnímu kumštu se však skrývá chvályhodná tvořivost a snaha o divadle a světě kolem nás aktivně přemýšlet.

Dokladem naznačeného směřování souboru je jeho letošní soutěžní inscenace. A to jednak ve volbě titulu, která padla na zdramatizované povídky A.P.Čechova a jejich myšlenkové poselství, a pak v inscenačním pokusu spočívajícím v propojení těchto povídek (jako jednotlivých fotografií z alba) do jednoho autorského celku, který by na novém příběhu úsměvně vypovídal o tom v čem dneska žijeme. Tato základní východiska jsou v inscenaci nepřehlédnutelná, ovšem samotný výsledek nastoluje řadu otázek a problémů. V následujících řádcích se pokusím zaměřit jen, dle mého soudu, na problém nejzávažnější.

Každá z použitých povídek má už od autora danu svoji nezaměnitelnou strukturu a je logicky vystavěna jako samostatný celek, uzavřený od začátku až po pointu. Na druhé straně se dramaturgie i režie této inscenace snaží tyto povídky přesáhnout, tím, že je propojuje do nového divadelního tvaru, a to jak formálně tak i motivicky z hlediska jednání dramatických postav. A tady se něco pere. Domnívám se, že mnou cítěný nesoulad vzniká tím, že k onomu propojování dochází zatím více v rovině formální (scénografie, stejná jména postav v různých povídkách), než v rovině nálezání a současně

inscenačního zveřejňování, všech možných motivů příběhu , motivů ,které slouží pro zdůvodnění toho, jak a proč postavy zrovna takhle jednají. Motivů, které divák pochopí z jedné povídky ,a které by neměly být přehlédnuty v povídce druhé, další, až do konce představení. Větším dílem je to záležitostí režie, ale i někteří herci k problémům přispívají tím, že své postavy hrají v jednotlivých situacích nejednoznačně - takzvaně ,nevím přesně o co jim v příslušné scéně jde.

To co jsem až doposud napsal mě vede k názoru, že chci-li nad jednotlivými příběhy, které jsou už od autora ve své formě i obsahu uzavřené, vymyslet nový příběh, a dobronínští šli touto cestou, nezbyvá než se doslova a dopísmene stát autorem se vším všudy plnohodnotného díla. Příběhu, ve kterém dám jako autor svým postavám jednoznačné charaktery, uvedu je do nových situací, řádně zmotivuji jejich jednání i chování. A to je obrovsky obtížná práce. Když to neudělám důsledně, uvádím diváka v pochybnosti a nedovolím mu plně se soustředit na hru, porozumět obsahu sdělení.

Je tu však i jiná cesta. Odpusťte, že si teď dovolím trochu dramaturgicko- režijně do inscenace dobronínských zaševcovat. Pouštím se na velmi tenký led. nicméně se o to pokusím. Cesta, jak docílit onoho žádaného propojení by mohla být ve vědomé rezignaci, a v představení to i přiznat, že nepředkládáme nový příběh nad jednotlivými příběhy, ale stavíme jednu fotografii alba vedle druhé, zdánlivě jakoby bez souvislostí, s tím, že se soustředíme na konkrétní tematické poselství v jednotlivých povídkách. K onomu propojení by pak mohlo dojít v rovině jakési obecné teze , složené jako mozaika z každé myšlenky dílčí povídky. A to by se pak mohlo stát i tématem celé inscenace. Ale to už je jen a jen můj názor a inscenátoři mají

výsostné právo s ním nesouhlasit. Moji povinností je pouze hodnotit to co jsem viděl.

A tak již dosti úvah. Jsem rád, že jsem mohl vidět inscenaci ochotníků z Dobronína a zažít v hledišti jejich snahu o smysluplný inscenační tvar, který přes všechny naznačené problémy nenechal diváka lhostejným, ale nutil ho přemýšlet. A to je dobře. Děkuji.

Jaroslav Kodeš

Rozhovor s diváky z představení Album A.P. Čechova

Jak hodnotíte toto představení?

Velmi dobře.

Které výkony herců byste nejvíce ohodnotil?

Líbí se mi harmonikář, to je zřejmě nějaké děvče. Herci, ti co hráli, jsou celkem dobří.

Jaký máte názor na uspořádání jeviště, na vyřešení scény?

Dobré je to, otočí kulisu a hned nastupuje další jednání. Mezitím můžeme za výkon zatleskat a můžeme hned sledovat další dějství.

Jak hodnotíte představení?

Toto představení se mi líbilo, Dobronínští jsou v Němčicích dobře známi a němčičtí diváci je odměnili potleskem.

Jak byste hodnotil scénu?

S některou scénou byly určité problémy a některé detaily nebyly dost zpracované.

Jaké byly herecké výkony?

Herecké výkony byly na úrovni Dobronínských. Hráli všichni na stejné úrovni, nebyl mezi nimi žádný výrazný rozdíl.

Další rozhovor

Jak se vám líbilo představení?

Líbilo se mi moc, myslím, že to bylo náročné představení pro ochotnické divadlo a těžké pro herce i pro diváky. Myslím, že si vybrali složitý kus, ale moc se jim to povedlo.

Kulisy i scéna byly pěkné a moc se nám to líbilo a hlavně kostýmy se ke hře velmi hodily. Nejlepší herecký výkon zahrál představitel Pružiny Pružinského.

Rozhovor s hercem a zároveň vystavovatelem výstavy akvarelní kresby s Františkem Kunstem

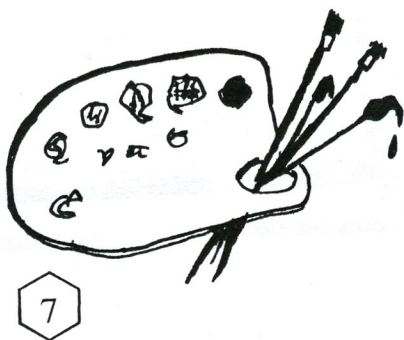
V Němčicích se mi dnes hrálo dobře, hlavně proto, že o něco jde, proto to nebylo nejlepší.

Ve svých začátcích jsem začínal od malých rolí. Dnes hraji jednu z největších rolí představení, ale ještě asi na to moc nemám.

Dnes jsem k vám přivezl ukázkou ze své výstavy, kterou jsem předvedl nedávno v Dobroníně. Jedná se o výstavu akvarelů, což je jedna z nejtěžších malířských technik. Říká se o ní, že ve třiceti člověk začíná a v šedesáti je teprve dobrý. Je to technika, se kterou člověk bojuje. Já pro ni čerpám náměty z oblasti Českomoravské vysočiny z Dobronínska a okolí. Výstava v Dobroníně se mi myslím povedla. Byla sice provedena v rámci možností, ale byla podle mne dobrá.

Z hlediska výtvarného jsem spolupracoval s akademickým malířem Pečínkou z Jihlavy. Je to starý pán, který mi pomáhá a s nímž si rozumím. Pro své náměty chodím do přírody. Je to záležitost okamžiku, když tam sedím. Hlavně to nejsou vyumělkované akvarely anglického stylu. Akvarelem se nezabývám pouze jako koníčkem, je to v mém případě dost velký kůň, kterému se věnuji několik let.

Již párkrát jsem vystavoval na místních amatérských výstavách. Udělat výstavu, to není záležitost jednoho roku, ale delšího časového období. Malovat jsem začal opravdu až ve třiceti letech, ale protože je drahý, tak se tomuto koníčku nyní věnuji méně.

BROUČCI

OSOBY A OBSAZENÍ

Brouček:	David Langer
Beruška:	Zuzana Mrvová
Tatínek:	Lukáš Juřík
Maminka:	Jitka Hlaváčová
Kmotříček:	Aleš Juřík
Kmotřička:	Klára Juříková
Janinka:	Zuzana Juříková
Zlatohlávek:	Luděk Lošťák
Verunka:	Bronislava Říhová
První Verunek:	Jiří Daněk
Druhý Verunek:	Marek Kučera

kapela Cvrčka muzikanta:

Cvrček:	Pavel Zicháček
Brundibárek:	Radek Kučera
Blýskáček:	David Voráč
Nosáček:	Josef Říha
Pískálek:	Martin Mrva
Fousáček:	Marek Juřík

Kocouří pantomima:

Černý kocour:	Radim Juřík
Bílá kočka:	Alena Valčíková
Černý kocourek:	Michal Juřík
Bílý kocourek:	Marek Šošolík
Mourovatá kočička:	Veronika Závadová
Malí broučci:	Michal Juřík

	Marek Šošolík
	Klára Zámečnicková
	Veronika Závadová
Černé divadlo:	všichni
Hlas:	Lubor Tokoš, j.h.

Režie a výprava: Dušan Sitek, j.h.
Asistentka režie: Irena Juříková
Hudba: Miroslav Barvik, j.h.
Hudební úprava: Ivo Kučera, j.h.
Korepetice: Edita Langrová, Jana Konopásková
Výroba dekorací: Josef Juřík, Milan Krajča
Světla: Josef, Jiří a Antonín Juříkovi
Zvuky: Roman a Zdeněk Juřík

Broučci Jan Karafiát

Rozhovor s dětmi a paní ředitelkou MŠ

Po dnešním odpoledním představení Karafiátových Broučků v provedení souboru z Hvozdné jsem navštívila děti třetího oddělení němčické mateřské školy, abych se jich zeptala, jak moc se jim představení líbilo.

Na mou otázku se ozvalo sborové – móóóóóóóóóó.

Dětem se líbil Brouček, jak se učil létat a moc mu to nešlo, jak zlobil maminku a foukal jí do komína. Patrikovi se nejvíce líbila Beruška.

Paní ředitelce se nejvíce líbil brouček Zlatohlávek a o dojem z představení jsem požádala i ji.

Pohádka měla velmi hezkou výpravu. Zajímavé byly fosforeskující efekty měsíce, sluníčka a motýlků.

Dětem se představení velmi líbilo. Přestože bylo na jejich věk dost dlouhé, poslouchaly potichoučku jako pěny až do konce.

Jediné co bych představení vytkla je, že herci nezpívali naživo. Bez playbacku by bylo představení ještě hezčí.

Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná
uvádí

HVOZDENSKÝ BETLÉM

Režie a scéna:
Kostýmy:
Asistentka režie:
Hudební spolupráce:
Korepetice:
Výroba dekorací:
Světla:
Zvuk:

Dušan Sitek j. h.
Ladka Řeháková j. h.
Irena Juříková
Richard Dvořák j. h.
Klára Juříková
Josef, Jiří, Antonín Juříkovi, Josef Langer
Josef, Jiří, Antonín Juříkovi, Rudolf Sedlák
Roman a Zdeněk Juříkovi

OSOBY A OBSAZENÍ

ČERT	Luděk Lošťák
ANDĚL	Zuzana Mrvová
KUBA	Lukáš Juřík
MATĚJ	Marek Šošolík
JANEK	Michal Juřík
JIDÁŠ	Marek Kučera
JEŽÍŠ	Lukáš Juřík
PETR	Aleš Juřík
KAŠPAR	David Langer
MELICHAR	Radim Juřík
BALTAZAR	David Voráč
PILÁT	Aleš Juřík
JOSEF	Jiří Daněk
1. ŽID	David Langer
2. ŽID	Marek Juřík
3. ŽID	Radek Kučera
NIKODÉM	Jiří Daněk
HERODES	Josef Říha
KAIFÁŠ	Filip Slavík
ANNÁŠ	Aleš Hejzman
MARIE	Edita Langrová
MARTA	Jitka Hlaváčová
MAGDALENA	Zuzana Juříková
OPOVĚDNÍK I.	Aleš Hejzman
OPOVĚDNÍK II.	Filip Slavík
MĚŠTANÉ:	Bronislava Řihová
	Kristína Sitková
	Martin Mrva
	Veronika Zavadová
	Lukáš Zámečník
	Klára Zámečnicková
	a všichni ostatní

**„Všichni o nás říkají,
že nám ještě teče mléko po bradě...“**

To zpívali naši tátové a mámy před léty ve „Filozofské historii“.
Dnes teče mléko po bradě nám, určitě jsme ještě nevyzráli,
chybí nám životní zkušenosti i moudrost našich rodičů.
Co nám určitě nechybí je odvaha a snad i trochu té drzosti.
Právě proto před Vás, ctěné publikum, předstupujeme
s baladickým příběhem, zpracovaným na motivy z Nového Zákona.
Vy víte nejlépe, že nejsme „svatí“ a svatozář nám spadla
při posledním pohlavku, který jste nám uštědřili.
Chceme Vám jen vyprávět o Ježíškovi. Určitě nám prominete
některé nepřesnosti, kterých jsme se v zájmu věci dopustili.
Je naším vroucným přáním, aby naše představení vzbudilo v lidech
porozumění a lásku.

**„Nebojte se.
Hle, zvěstuji vám velikou radost.
Dnes se nám narodil Spasitel Kristus Pán.
Nebesa hlásají jeho spravedlnost
a všechny národy vidí jeho slávu.
Světlo vychází spravedlivému
a lidem upřímného srdce radost.
Sláva na výsostech Bohu
a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“**

Rozhovor s režisérem DS Hvozdná panem Dušanem Sitkem

Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná slaví v těchto dnech 90. výročí svého vzniku. Při této příležitosti je uspořádán festival v obci Hvozdná, kde se představí všichni bývalí a současní členové souboru. V sobotu 8. května je premiéra Jiráskovy Lucerny a v neděli pak slavnostní shromáždění k založení souboru.

Soubor, který se představil na Hanáckém divadelním máji, drží spolu pohromadě dva roky a je nadějí dalšího pokračování ochotnické tradice ve Hvozdné. V Němčicích nad Hanou jsme účinkovali již několikrát a to s Filosofskou historií, Popraskem na laguně, Kráskou a zvířetem, Podivuhodným odpolednem dr. Zvonka Burkeho a dnes s Karafiátovými Broučky a Hvozdenským betlémem. Dobu, po kterou jsme se nezúčastnili festivalů v Němčicích, se snažíme vynahradit dnešním dnem, kdy se němčickému publiku představíme hned dvakrát. Možná, že se někdo pozastaví nad tím, že 4. května zpíváme Narodil se Kristus pán, ale domníváme se, že krásná atmosféra vánoc by v člověku neměla být jenom těch pár dní v prosinci, ale po celý rok. Místo rozkvetlého šefíku vám nabízíme ozdobený a rozzářený vánoční stromček.

Zítřa ve středu uvidíte

V 10,00 hod. ráno se dětem představí Divadelní soubor Domu kultury Kroměříž s pohádkou bratří Grimmů „Zvířátka a loupežníci“.

Večerní představení pak bude patřit divadelnímu souboru MSKS Velké Opatovice, který uvede hru Antonína Procházky „S tvou dcerou ne“.

Broučci

Byla to pohádka našich dědečků a babiček, tátové a mámy ji louskali tajně pod peřinou (jak jinak, když byli i takoví, kteří „Broučky“ z ideových důvodů nedoporučovali). Nám je přesně tolik, jako těm svatojánským broučkům tam někde u nás v lese. A chceme vám zasvítit, chceme vás osvítit a chceme vás prosvítit. Staňte se, spolu s námi, alespoň na chvíli obyvateli sídliště „Na paloučku“, zazpívejte si spolu s námi. A až uvidíte světýlko svatojánského broučka, tichounce, ale docela tichounce ho pozdravte a poděkujte mu, protože ten brouček svítí právě pro vás, ale nic za to nežádá.

A teď mě napadlo, role Verunky byla první role na profesionálním jevišti v Brně v roce 1970 (tenkrát to režíroval můj dědeček Miloš Slavík), paní Dagmar Havlové. Na naší premiéru do Hvozdné nepřijela, možná si najde cestu do Němčic nad Hanou.

Hvozdenský betlém

Je mnoho vesnic, kde betlém vyřezávají ze dřeva, figurky se pohybují díky důmyslnému soustrojí, my jsme se rozhodli, že postavičkám propůjčíme nohy naše. Zkoušeli jsme přivést na jeviště kozičku, byl to trapas. Zvířátka jsme tedy odmítli. A zůstali jsme u těch známých figurek, které nám o vánocích defilují v betlémech.

„Byl pozdní večer, první máj, večerní máj, byl lásky čas.....“ Proč jsme přijeli do Němčic s vánoční tematikou právě teď? Jednak proto, že je nám v průměru 13 let a o „času lásky“ nemůže být řeč. Ale na „Ježíška“ se těšíme celý rok a dnešním dnem mu budeme zase o nějaký ten den blíže. Věřím, že ani vám nebude vadit, když si dneska zazpíváme vánoční koledy, protože, když budete hodní, je docela možné, že i vy najdete pod tím našim stromčekem aspoň trochu lásky, porozumění a štěstí ve všem, co děláte.

„Pokoj lidem dobré vůle“ – a to platí pro nás všechny!

Korespondenční režisérský klub KOREK – příprava akce

Úspěchy režisérských škol, jejichž dědicem je dodnes Klub režisérů ČSDO (Český svaz divadelních ochotníků), a praktická potřeba vzdělávání vedou opakovaně SČDO k úvahám o novém běhu režisérské školy. Provedené průzkumy potvrzují trvalou potřebu uvedení nových lidí do režijní problematiky a potřebu režírování režisérských dovedností. Touha po režisérském školení existuje, ale není čas ani prostředky na scházení se na soustředěních, jak tomu bylo v minulosti. Tak vznikla myšlenka korespondenčního kurzu, který má své určité možnosti, ale i omezení, spočívající v zásadě v „dálkovém“ kontaktu frekventantů se skupinou lektorů.

Cílem KOREK je orientace na technologii práce divadelního režiséra. KOREK bude školou samostatného studia a řešení dílčích úkolů. Obsahem KOREK bude :

- Seznámení se s prvky divadelního řemesla
- Probuzení některých režisérských schopností vidění a představitosti
- Základní historická orientace vývoje divadla
- Příprava k uplatnění vlastní režijní schopnosti
- Ověření a uvědomění si těchto schopností.

Základní formou kontaktu v KOREK mezi skupinou lektorů a studujícími bude zadávání písemných průpravných úkolů a testů a jejich následné hodnocení.

Pro frekventanty budou připraveny výchozí studijní materiály a seznam doporučené literatury.

Předpokládaný rozsah KOREK: dvě sezóny / dvakrát období září – květen/ s ukončením závěrečnou prací /inscenace, případně dokladované práce se závěrečnou debatou s lektory/.

Předpokládané zahájení: září 2000. Počítá se s minimálním vložením 300 Kč na každou sezónu / pro pořízení podkladů, poštovné apod./

V současné době připravil klub režiséru SČDO výchozí podkladový návrh KOREK. S ohledem na specifickou KOREK, na omezení počtu účastníků / cca 15 – 20 osob/ i na přípravu objektů pro grant je potřeba zjistit předběžný zájem mezi divadelními amatéry o tuto formu vzdělávání.

Kontakt i přihlášky adresujte: Dušan Zakopal,
gen. Píky 12/2886
702 00 Ostrava 2,
tel. 069/6612995

Termín: do 30.6. 1999

Divácká soutěž

Přehlídka vesnických divadelních souborů

Název souboru a hry	Bodové ocenění
DS Ant. Vorla Křenovice	2,81
DS Zmatkaři Dobronín	2,34

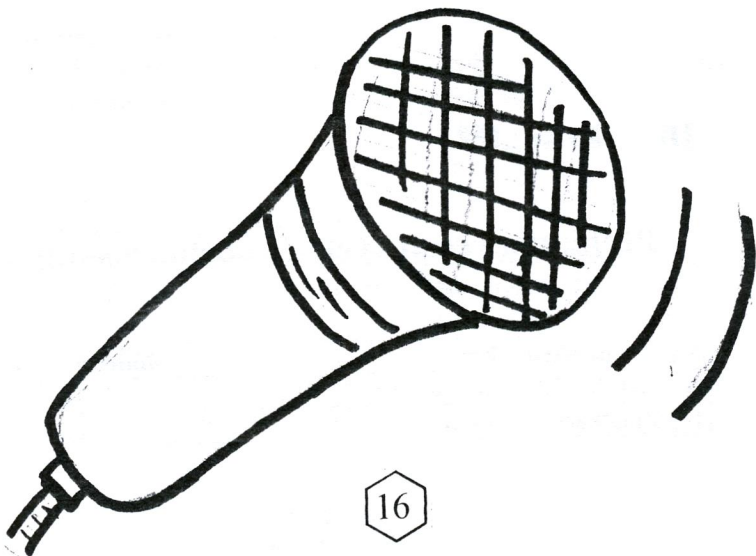
Vybavení jeviště němčického sálu

Aby nebyl popis rozměrů našeho jeviště tak nezáživný, přikládáme půdorys jeviště, který zhotovila děvčata na kultuře. Ten je přesný, protože holky nelžou.

Paní šéfredaktorka Kukátka chtěla vědět, kolik máme reflektorů a jak na tom světelný park a aparatura jsou.

V sále je umístěno osm reflektorů a čtyři světelná děla. Na jevišti celkem devět reflektorů a osm pracovních a nouzových světel, aby to bylo úplné, ve skříni máme v rezervě ještě čtyři halogeny. Žárovky do reflektorů představují dnes nemalou položku a tak s nimi musíme zacházet velmi opatrně. Naši osvětlovači osvětlují během HDM spolu s osvětlovači hrajících souborů. Svítíme na regulátoru osvětlení, typ 28 – S 3130, rok výroby 1975 z Újezda u Brna. Na nový zatím Bohužel nemáme, i když by si jej náš sál zasloužil. Co se týče zvukové aparatury, máme celkem zachovalý zesilovač Tesla AZK 052 a dvě reproskříně Tesla ARS 6801, které svoji kapacitou odpovídají potřebám sálu. K dispozici je stereokazetový magnetofon SONY, ECHO YAMAHA REV 100, cívkový magnetofon Tesla CM – 160 a Mix pult MR 17.

Jeviště dále disponuje dvěma tahy o nosnosti 60 kg a dvěma oponami, divadelní (červenou) a kinovou (modrou).

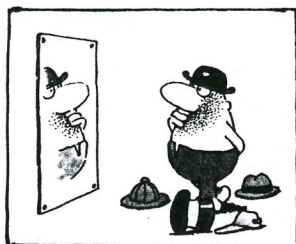
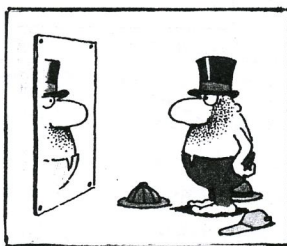
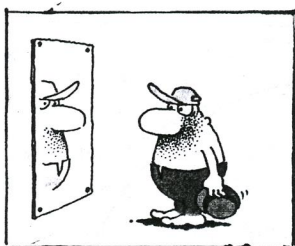

[illegible]

Hledis¹² - 230 ml/g

17

VČEM DO DIVADLA ?

Tabulka vážení herců			
Soubor	Celková váha	Jméno	Váha
Ořechovské divadlo	Nezjištěno	VáclavTrenz	146 kg
Ferdyšova kočovná divadelní společnost Zlobice	5070 kg	Milan Diblík	80 kg
DS Ant. Vorla Křenovice	15900 kg	Jiří Cenek	113 kg
DS Zmatkaři Dobronín	Nezjištěno	PavelKunst	104 kg
Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná	Nezjištěno	Radek Kučera	85 kg

Jak se máme chovat v divadle :

§ 4/K99

Vypůjčené divadelní kukátko musíme vrátit biletářce, a jestli je odnesem do zastavárny, vrátíme zástavní lístek vyplaceně poštou.

SPONZORŮ:

-
- *Ministersvo kultury ČR
 - *Jindřiška Fréharová Zlín
 - *Jihomoravská plynárenská a.s. Brno
 - *VandenBerg s.r.o. Němčice n.H.
 - *RESON s.r.o. Němčice n.H.
 - *MOPS Jan Hrabal Němčice n.H.
 - *Zelenina L. Foltýnová Němčice n.H.
 - *MDK s.r.o. Kojetín
 - *BAZO s.r.o. Prostějov
 - *Zahradnictví Oplocký Němčice n.H.
 - *Multistav Němčice n.H.
 - *Jihlavské sklárny Bohemia a.s.
 - *Gastroma Kroměříž
 - *Drogerie D. Navrátil Němčice n.H.
 - *Hanácká kyselka Horní Moštěnice
 - *DONAK s.r.o. Vyškov
 - *Magnum car a.s. Vyškov
 - *Magnum Int a.s. Vyškov
 - *PB PLAST s.r.o. Vyškov
 - *Hanácké cukrovary a.s. Němčice n.H.
 - *Haná leasing a.s. Prostějov
 - *PRIMA Přikryl Němčice n.H.
 - *Hornet computers J. Pospíšilk Brno

REDAKČNÍ RADA:

JANA OTÁHALOVÁ, ING. JANA OTÁHALOVÁ
~~Mgr. NADA TESÁŘÍKOVÁ~~, PAULÍNA ZAHRADOVÁ
JANA SUOBODOVÁ, PETR OTÁHAL
LUDKA KOUŘILOVÁ